

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010616
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4219010616.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona a pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 219 odsek 1 Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 08.02.2024, sp. zn. 17T/34/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 20. februára 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť obžalovaného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením samosudkyňa Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku vzala obžalovaného A. B. (ďalej len „obžalovaný“) do väzby s tým, že lehota trvania väzby u obžalovaného začala plynúť od 12,15 hod. dňa 08.02.2024 a väzbu vykoná v Ústave na výkon väzby a v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra. Podľa § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nenahradila väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Uvedené uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil tým, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno dňa 14. marca 2019 podala obžalobu na A. B., pre opätovný zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona a pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 219 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe v uznesení uvedenom. Dôvodnosť trestného stíhania vyplýva na základe výsledkov prípravného konania a to najmä na základe rekognície poškodeným, ktorý označil obžalovaného opakovane v prípravnom konaní ako páchatela skutku, z výpovedí poškodeného, svedkov C. D., E. F., A. D. B. ako aj skutočnosti, že spolupáchateľ obžalovaného E. G. sa k spáchaniu skutku priznal a bol zaň právoplatne odsúdený. Konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi dôvod tzv. útekovej väzby je skutočnosť, že obžalovaný bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno spisová značka 3T/166/06 z 21. decembra 2006 odsúdený za zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona, ďalej bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno spisová značka 2T/96/2006 z 22. februára 2007 odsúdený za zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 trestného zákona a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno spisová značka 11T/40/2010 z 09. septembra 2010 bol odsúdený za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona. Obžalovaný bol dňa 16.1.2023 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v F. F., kde vykonával trest odňatia slobody uložený mu za majetkovú trestnú činnosť. Okresný súd v Komárne vydal dňa 15. mája 2024 európsky zatýkací rozkaz z dôvodu, že voči obžalovanému sa na tunajšom súde vedie trestné konanie od 14.03.2019 a obžalovaný sa opakovane nedostavoval na hlavné pojednávania, počas vedenia trestných stíhaní na území Slovenskej republiky odišiel do F. F., kde páchal majetkovú trestnú činnosť, pri ktorej bol prichytený, odsúdený a vykonával

uložený trest. Justičné orgány F. F. oznámili orgánov Slovenskej republiky dátum podmieneného prepustenia obžalovaného na slobodu. V deň prepustenia obžalovaného, 16.1.2024, však F. H. prepustili obžalovaného na slobodu a opomenuli ho vydať slovenským orgánom, obžalovaného eskortovali na vlak v obci I. smerujúci na Slovensko a následne, uvedomujúc opomenutie vydania, informovali tunajšie orgány. Obžalovaný však následne nepokračoval do miesta svojho trvalého bydliska, ale odišiel do J. K. F., kde bol na základe európskeho zatýkacieho rozkazu zadržaný miestnymi orgánmi a dňa 8.februára o 12,15 hod vydaný na územie Slovenskej republiky. Zároveň na tunajšom súde sa voči obžalovanému vedie trestné konanie č.k. 2T/92/2020, v ktorom bol proti obžalovanému taktiež vydaný európsky zatýkací rozkaz sp.zn. 2T/92/2020 zo dňa 25.09.2023. Uvedené okolnosti vzbudzujú dôvodnú obavu, že obžalovaný by mohol s poukazom na trestnú sadzbu daného trestného činu ako aj skutočnosť, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v F. F., napriek tomu, že vo svojich písomných podaniach adresovaných súdu počas výkonu trestu odňatia slobody uvádzal, že žiadal súd, aby ho ponechal na slobode a prisľúbil, že sa bude zúčastňovať procesných úkonov súdu a hlavných pojednávaní, po deportovaní orgánmi F. F. na územie Slovenskej republiky dňa 16.01.2024, opustil jej územie a odišiel do J. K. F. s úmyslom vyhýbať sa trestným stíhaniam voči jeho osobe, vedených v Slovenskej republike. Súd, po oznámení termínu prepustenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody v F. F., vo veci určil termín hlavného pojednávania na 1.februára 2024 na ktorom, na žiadosť obžalovaného, mala byť vykonaná konfrontácia s poškodeným. Obžalovaný prevzal predvolanie na predmetné hlavné pojednávanie, bol prepustený na slobodu, orgánmi F. F. prepravený na územie Slovenskej republiky, mal možnosť dostaviť sa na určené hlavné pojednávanie a na vyžiadanej konfrontácii preukázať svoju nevinu, ako tvrdí, avšak neurobil tak a odišiel do J. K. F.. Vzhľadom na uvedené, osobu obžalovaného, povahu a závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81 Trestného poriadku. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti je daná dôvodná obava, že obžalovaný v prípade jeho ponechania na slobode opätovne opustí územie Slovenskej republiky a bude sa vyhýbať trestnému stíhaniu a mariť trestné konania voči jeho osobe a preto sú dané dôvody väzby útekového podľa § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu, podal ihneď, po jeho vyhlásení sťažnosť obžalovaný. V jej písomných dôvodoch, prostredníctvom obhajkyne namietal, že počas trestného konania vo viacerých písomnostiach adresovaných súdu žiadal, aby ho ponechali na slobode a dal písomný sľub spočívajúci v tom, že sa zúčastní úkonov súdneho konania a hlavných pojednávaní. Mal za to, že jeho písomný sľub súdu postačuje, odišiel do J. po svojom prepustení z výkonu trestu s tým, že by sa dostavil na hlavné pojednávanie vytýčené 01. februára 2024 na Okresný súd Komárno. Súd omylom vyhodnotil jeho docestovanie do J. ako úmysel vyhýbať sa trestnému stíhaniu. Na jednej strane v odôvodnení uznesenia uvádza, že dal písomný sľub, na druhej strane sa nevysporiadal s tým, z akého dôvodu nepovažuje jeho písomný sľub za dostačujúci na nahradenie väzby podľa § 80 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku. Navrhol, aby odvolací súd jeho sťažnosti vyhovel a zrušil napadnuté uznesenie sp. zn. 17T/34/2019 aby ho prepustil na slobodu a účel väzby nahradil písomným sľubom obžalovaného podľa § 80 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku. Obžalovaný sa písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 13.02.2024 sám vyjadril k sťažnosti tak, že konanie sudkyne bolo neopodstatnené a nedôvodné a nie je možné ho dávať do väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, nakoľko má trvalý pobyt I., L. M. H. XX, kde sa zdržiava a preberal by aj poštu. Má za to, že prokurátorka a sudkyňa sa nezachovali profesionálne a zákonne tým, že cez prestávku dovolili bez jeho prítomnosti vypočúvať poškodeného. Žiadal väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd v Nitre, ako súd nadriadený, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti a ku sťažnosti obžalovaného sa do momentu konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu nevyjadril.

Ohľadne konania, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa konal a rozhodoval o väzbe na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý na obžalovaného vydal dňa 15.05.2023, pričom prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno dňa 14. marca 2019 podala obžalobu na A. B., pre opätovný zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona a pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 219 odsek 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom uznesení.

Nadriadený súd, na podklade obsahu spisu zistil u obžalovaného splnené formálne podmienky väzby (začaté trestné stíhanie, vznesené obvinenie, návrh na vzatie do väzby, podaná obžaloba). Súčasne sú splnené aj materiálne podmienky útekovvej väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, keďže doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo obžalovanému vznesené obvinenie a následne podaná obžaloba, bol spáchaný, má znaky trestného činu – a to konkrétne zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona a pre prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 219 odsek 1 Trestného zákona a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obžalovaný. Pokiaľ ide o ďalšiu z materiálnych podmienok predpokladaných ustanovením § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku nadriadený súd udáva, že správne súd I. stupňa vyvodil z konania obžalovaného úmysel vyhýbať sa trestnému konaniu (ktoré sa vedie v štádiu konania pred súdom od 14.03.2019), keď tento po svojom prepustení z výkonu trestu v F. F., nepokračoval do miesta svojho trvalého bydliska, ale odišiel do J. K. F., kde bol na základe európskeho zatýkacieho rozkazu zadržaný miestnymi orgánmi a dňa 8. februára o 12,15 hod vydaný na územie Slovenskej republiky, pričom sa počas vedenia predmetného trestného konania opakovane nedostavoval na nariadené hlavné pojednávania, namiesto toho sa dopúšťal protiprávnej činnosti na území F. F., kde bol napokon aj právoplatne odsúdený.

Nadriadený súd pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva v podstate nič iné, len v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. Dôvody uznesenia súdu prvého stupňa si nadriadený súd v plnom rozsahu a bez výhrad osvojuje.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky obžalovaného, tieto neboli opodstatnené. Nadriadený súd uvádza, že žiadny písomný sľub obžalovaného nebol ani súdu prvého stupňa ani nadriadenému súdu predložený, resp. doručený, pretože obžalovaným uvádzané prísľuby v listoch o dostavovaní sa riadne na úkony trestného konania zostali jednak bezvýsledné (ako na to už poukázal súd I. stupňa), ale najmä nenapĺňajú náležitosti písomného sľubu v zmysle § 80 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku. Rovnako neopodstatnenou je žiadosť obžalovaného o nahradenie jeho väzby písomným sľubom v odôvodnení sťažnosti, keď žiadny písomný sľub nebol súdu predložený.

Nadriadený súd poukazuje na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o väzbe hodnotí vykonané dôkazy len z pohľadu dôvodného podozrenia, teda nie z pohľadu ustálenej viny. Nadriadený súd pritom nespochybňuje fakt, že väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody jedinca. Tento stav si vyžaduje po celý čas súdnu kontrolu jej ústavnosti a zákonnosti. Je ale výsostným právom a povinnosťou všeobecného súdu skúmať všetky okolnosti spôsobilé vyvrátiť alebo potvrdiť existenciu skutočného verejného záujmu odôvodňujúceho so zreteľom na prezumpciu neviny výnimku spravidla rešpektovania osobnej slobody a uviesť ich v rozhodnutiach o väzbe. Zákonnosť väzby je determinovaná aj skutkovými okolnosťami, ktoré by svojou podstatou mali dať ratio decidendi (nosné dôvody) na uplatnenie vhodného zákonného ustanovenia. Z relevantných právnych noriem vyplýva, že väzba má striktné obmedzené trvanie, a preto má byť zaručená možnosť jej kontroly v krátkych intervaloch.

Podľa názoru nadriadeného súdu je nesporné, že okresný súd dostatočným spôsobom vysvetlil svoje argumenty, v ktorých odôvodnil existenciu trvania väzby v prípade obžalovaného, ako i dôvody, pre ktoré útekovú väzbu v aktuálnom stave konania nie je možné nahradit' zákonom dovolenými procesnými prostriedkami. Nadriadený súd si v plnom rozsahu osvojuje argumenty súdu prvého stupňa, ktorými odôvodnil svoj názor o tom, že procesné prostriedky nahradenia väzby u väzobne stíhaného obžalovaného (dohľad probačným a mediačným úradníkom) nie sú spôsobilé v súčasnom štádiu konania nahradit' jeho väzbu. Argumenty súdu prvého stupňa v odôvodnení k časti výroku rozhodnutia, ktorým väzba nebola nahradená týmito procesnými prostriedkami, sú dostatočne presvedčivé, jasné, výstižné a nadriadený súd k nim nemá čo dodať.

Nadriadený súd v rámci svojej, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti súčasne zistil, že súd prvého stupňa nepochybil ani v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, a ktoré bolo aj v súlade s ustanoveniami § 72 odsek 1 písmeno e/, odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku. Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutkové zistenia a právne úvahy nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o väzbe obžalovaného v jeho prospech, sťažnosť obžalovaného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).